405 Văd, Doamne, chipul Tău de Creator

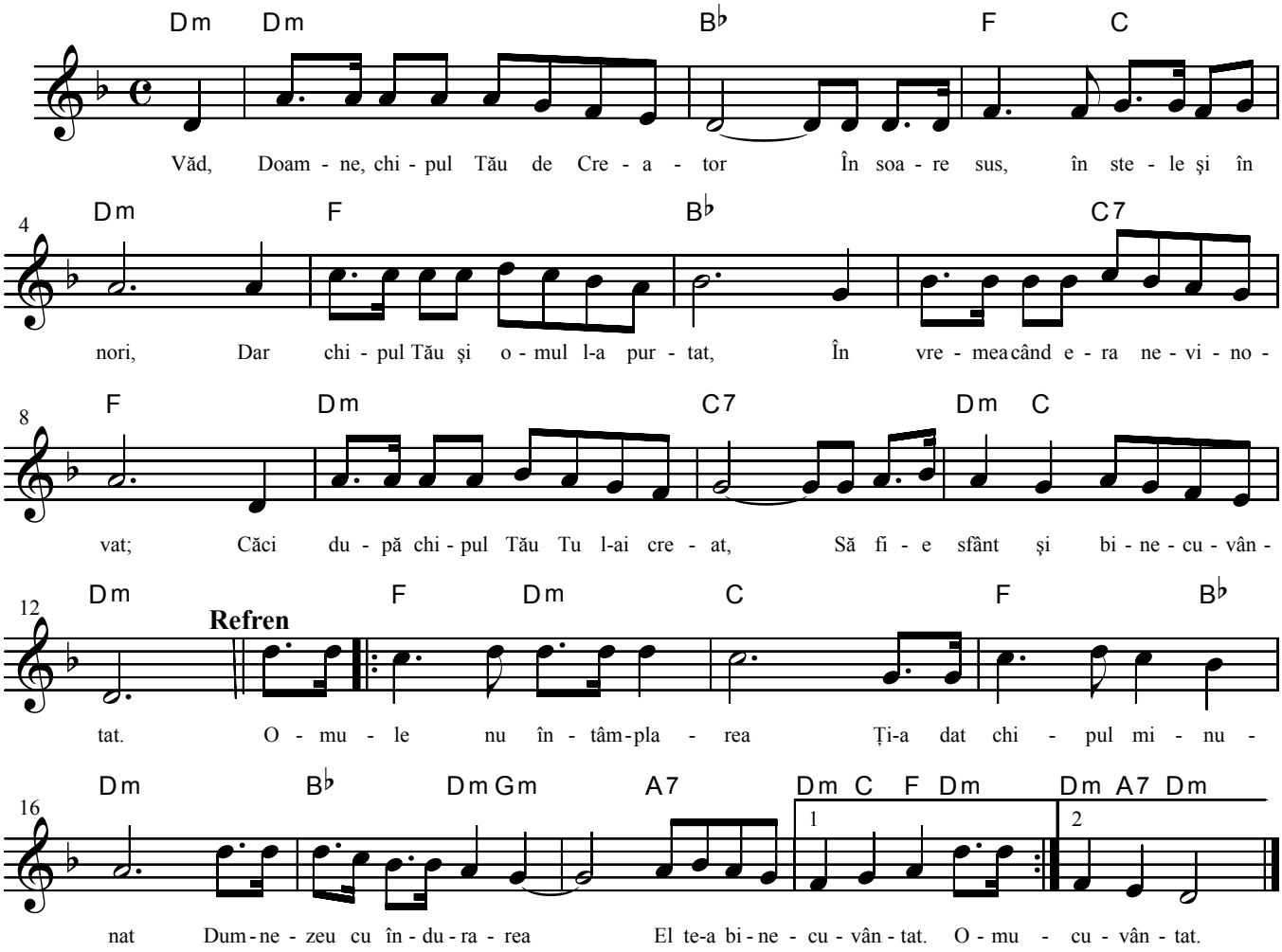

1 Văd, Doamne, chipul Tău de Creator
În soare sus, în stele şi în nori,
Dar chipul Tău şi omul l-a purtat,
În vremea când era nevinovat;
Căci după chipul Tău Tu l-ai creat,
Să fie sfânt şi binecuvântat.

Refren:
[: Omule nu întâmplarea
Ți-a dat chipul minunat.
Dumnezeu cu îndurarea
El te-a binecuvântat. :]

2 Văd, Doamne, chipul Tău de Creator
Şi-n văi adânci şi-n vârful munților,
Şi-n piatra care scapără scântei,
Şi în parfumul florilor de tei;
În fagurul ce picură din nou,
Căci le-ai creat pe toate pentru noi.

3 Văd mâna Ta în fiecare zi,
În răsărit şi-n marele apus,
În stropul cel de rouă cristalin.
Şi-n norii care plini de apă vin;
Să cadă peste lutul frământat,
Să crească rodul binecuvântat.

4 Văd, Doamne, chipul Tău de Creator,
Prin Duhul Sfânt cu dar de vindecări,
Tu locuieşti în cerul strălucit,
Dar vii şi lângă omul umilit,
Ca să-l ridici din umilința lui
Şi-n carul mântuirii să îl pui.